

[Kalnæs]

Det er sådan, at for en 100 m² bolig kan ejendomsskatten udgøre ca. 160 kr. pr. måned, hvis det er en etagebolig, medens den kan udgøre omkring 620 kr. pr. måned, hvis det er tæt, lavt byggeri. Derfor bliver det helt afgørende, at man kan skelne imellem de to typer af byggeri, sådan at man ikke er i tvivl om, hvorvidt et byggeri er af den ene eller anden art. Det er for det første vigtigt, at man kan skelne. Det er for det andet vigtigt, synes jeg, at befolkningen kan forstå, hvorfor man skelner mellem de to ting. Jeg synes nok, det er meget vanskeligt at give en forklaring på det. Jeg ved, at skatteministeren har beskæftiget sig en del med retssikkerheden på skatteområdet, og jeg synes, at der her er et område, hvor man i allerhøjeste grad også bør se på, om man kan finde en fornuftig forklaring.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål. I noget byggeri, som er i to etager, bor en familie i stuen og har 100 m², og en anden familie bor ovenpå og har 100 m². I noget andet byggeri på to etager, der ligger ved siden af, bor også to familier, og hver af dem har 50 m² i stuen og 50 m² ovenpå. Det ene er formentlig etagebyggeri, og det andet er formentlig tæt, lavt byggeri, eller hvad er det? Sådanne rækkehuse findes jo. Jeg vil gerne have en meget præcis definition af det og en forklaring på, hvordan folk skal kunne forstå forskellen i ejendomsskatter.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg synes, at skatteministeren egentlig kom for let om ved sit svar på, hvad tæt, lav bebyggelse er, ved i begyndelsen af sit svar at henvise til den lov, der blev gennemført her i juni måned i år, hvorved der skete en lempelse i grundskylden for såkaldte tæt, lavt bebyggede grunde.

Mit spørgsmål til ministeren er: kan vi få besked om, hvad tæt, lav bebyggelse har været opfattet som ved tidligere vurderinger? Det er jo ikke et nyt begreb; man har kendt tæt, lav bebyggelse før. Vi vil gerne høre, hvad ministeren kan sige om det.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Som hr. Kalnæs vil vide, var der i foråret i folketinget et forslag om ændring af vurderingsloven, fordi man fra regeringens side på

det tidspunkt mente, at man burde ændre den praksis, der havde udviklet sig, den fortolkning, der var af vurderingsloven, hvor man vurderer efter, at der er flere byggeretter, når almenyttige boligselskaber har noget tæt, lavt byggeri og dermed får nogle meget høje grundværdier for de typer byggeri i forhold til etagebyggeri.

Som hr. Kalnæs også vil erindre, var der ikke flertal i folketinget for denne ændring. Derfor blev en række partier enige om i stedet for at kompensere nogle af de problemer, der lå gemt her, ved reglen om nedsættelse af den pålignede grundskyld i en overgangsperiode og samtidig afvikle fradragsretten for ejerboligers grundskatter og samtidig henholdsvis for amtskommunernes vedkommende dekretre og for primærkommunernes vedkommende henstille en gradvis nedsættelse af grundskyldpromillerne.

Dermed bliver nogle af de problemer, der knytter sig til disse afgrænsninger, og som hr. Kalnæs rejser, mindre tyngende. Det er klart, at det ikke, heller ikke efter min opfattelse, repræsenterer nogen endelig løsning af problemet, men det var, hvad der var politisk muligt, og jeg mener, at den økonomiske løsning, der er kommet ud af det, så absolut er til at leve med for de byggerier, der er tale om.

Der er selvfølgelig nogle definatoriske, nogle afgrænsningsmæssige problemer, og dér må jeg bare henvise til, at der ikke i vurderingsloven er en yderligere forklaring. Vurderingsloven opererer ikke med tæt, lavt byggeri. Det nærmeste, vi kommer en definition, er det cirkulære fra statsskattedirektoratet, jeg har henvist til.

Kalnæs (SF):

Jeg er klar over de problemer, der var med lovændringen her tidligere, og også, at der var et forslag om en lov, som ville tage hensyn til det spørgsmål, jeg rejser her, men at der ikke var mulighed for at gennemføre det.

Jeg er glad for, at ministeren siger, at han ikke betragter det, der er lavet nu, som nogen endelig løsning af problemet. Det betyder immervæk noget, hvad der sker i de kommende år, medmindre ministeren arbejder meget hurtigt og kommer med et nyt forslag, for der blev ikke givet nogen som helst